

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.033/2021/4. szám

A felperes:

felperes neve

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Fodor Tímea)

Az I. rendű alperes:

I.rendű alperes neve

A II. rendű alperes:

II.rendű alperes neve

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Lóránd)

A per tárgya:

Sajtóhelyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék; 13.P.21.372/2020/5.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

I., II. rendű alperesek; 13.P.21.372/2020/6.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja.**

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy az adóhatóság felhívása szerint fizessen meg az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a II. rendű alperest 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 7.620 (hétezer-hatszázhusz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] A **(internetes oldal neve)** oldalon a 2020. május 20. napján közzétett link alatt jelent meg „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikk.

- [2] A felperes a cikkben az alábbi közléseket találta sérelmesnek:
„Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből”
„**(városrész neve)**ban a járványhelyzet alatt több tízmillióért kötöttek szerződést (...)”
„Miközben több ellenzéki vezetésű településen, kerületben jut pénz zsíros megbízási szerződésekre, megemelt vezetői fizetésekre, vagy megkérdőjelezhető fejlesztésekre, más területen megszorítanak, van ahol egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen - írja a **(napilap neve)**”.
- „A **(napilap neve)** információi szerint a kerületben dolgozó óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük. Annyi azonban biztos, hogy az éves szinten 100.000,- forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott **(városrész neve)**-pótlékot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntették.”
- [3] A felperes az általa sértő tartalmúnak ítélt közlések miatt postai úton sajtóhelyreigazítást kért az I. rendű alperestől, amelyet az 2020. május 28. napján átvett, a kérelemben foglaltakat azonban nem teljesítette.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [4] A felperes keresetében kérte, a bíróság kötelezze az I. rendű alperest arra, hogy a helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben közvetett és közvetlen kommentárok nélkül 5 napon belül tegye közzé a **(internetes oldal neve)** honlapon oly módon, hogy a helyreigazító közlemény (helyreigazítás) az eredetilinken a cím alatt, a lead felett - legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető és a **(internetes oldal neve)** kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető: „Helyreigazítás: Budapest Főváros kerület **(városrész neve)** Önkormányzatáról valótlanúságot híreszteltünk”:
- „Helyreigazító közlemény: 2020. május 20. napján a **(internetes oldal neve)** online felületünkön közzétett „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve az éves szinten 100.000,- forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott **(városrész neve)**-pótlékot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette.”
- Kérte a II. rendű alperes kötelezését perköltség fizetésére.
- [5] Követelését azzal indokolta, hogy a cikk azt a tényt híresztelte a **(napilap neve)** információira hivatkozva, hogy az ellenzéki vezetésű polgármesterek, köztük a felperes is, elvett az óvónők pénzéből, csökkentették az önkormányzati dolgozók, köztük az óvodapedagógusok bérét. Ezek a híresztelések egyértelműen vonatkoztathatóak rá, mert köztudomásúan ellenzéki önkormányzat és ezen felül a cikk harmadik része egyértelműen a felperesről szól. Érvelése szerint ezek a közlések minden ténybeli alapot nélkülöznek, valótlanok. A valótlanúságot az sem teszi jogszerűvé, hogy a cikk címében, bevezető részében az „elvettek”, „megszorítanak”, „csökkentettek” igék utóbb feltételes módon szerepelnek. Hangsúlyozta, hogy a közlés valóságtartalmát a sajtószervnek kell bizonyítania.
- [6] Az I-II. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Védekezésük szerint a kereset jogalapja hiányzik, nem állnak fenn az Smtv. 12. §-ában foglalt feltételek, mert a sérelmezett cikk nem állít olyat, hogy a felperes csökkentette

egy sor önkormányzati dolgozó, köztük az óvodapedagógusok bérét. E miatt a helyreigazítás előzmény nélküli és alaptalan.

Állították, a cikk a felperes tekintetében annyit tartalmaz, hogy az óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a bérük. Ezen túl a keresetlevélben foglalt helyreigazítást is kifogásolták, mert az meghaladja a helyreigazítás kereteit, nem áll összhangban a cikk tartalmával és a végrehajtás módja is eltűzött.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben közvetett és közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül tegye közzé a **(internetes oldal neve)** honlapon akként, hogy a helyreigazító közlemény az eredetilink címszó alatt 30 napig, illetve mindaddig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető és a **(internetes oldal neve)** kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető:

Helyreigazítás: Budapest Főváros.....kerület **(városrész neve)** Önkormányzatáról valótlanúságot híreszteltünk:"

„Helyreigazító közlemény: 2020. május 20.napján a **(internetes oldal neve)** online felületünkön közzétett „Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentette, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve az éves szinten 100.000,- forintos ruhapénzt és a korábban szociális területen és óvónőknek adott **(városrész neve)**-pótlékot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntette.”

- [8] Kötelezte II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 40.000 Ft perköltséget, az államnak pedig 36.000 Ft elsőfokú eljárási illetéket.

[9] Döntése indokolásában utalt a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) szabályaira és a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. és 13. számú állásfoglalásaira.

Rögzítette, hogy a felperes által sérelmezett cikk címe egyértelműen polgármestereket jelölt meg, az alcím már tényként tartalmazta **(városrész neve)**t, azaz a felperes megjelölését. Ezen túl a cikk további részében konkrétan szerepel a felperes megjelölése, így "... a Fidesz **(városrész neve)**i Szervezetének elnöke" ..., továbbá konkrétan nevesíti **(városrész neve)**t a ruhapénz, a szociális terület és az óvónők részére adott pótlékok megszüntetése körében.

- [10] A felperes keresetében sérelmezett közlésként azokat a részeket emelte ki, amelyekből egyértelműen következtetés vonható le a személyére. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes érintettsége tény a következő tartalmak esetében: "Ezek a polgármesterek vettek el az óvónők pénzéből", "**(városrész neve)**ban a járványhelyzet alatt több 10 millióért kötöttek szerződést", "Miközben több ellenzéki vezetésű településen, kerületben jut pénz zsíros megbízási szerződésekre, megemelt vezetői fizetésekre, vagy megkérdőjelezhető fejlesztésekre, más területen megszorítanak. Van ahol egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentették, egyik-másik helyen jelentősen - írja a **(napilap neve)**", "A **(napilap neve)** információi szerint a kerületben dolgozó óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük. Annyi azonban biztos, hogy az éves szinten 100.000 forintos ruhapénz és a korábban szociális területen és óvónőknek adott **(városrész neve)**-pótlékot már a veszélyhelyzet elrendelése előtt megszüntették":

- [11] A sajtó-helyreigazítási eljárás legfontosabb specifikuma, hogy az eljárás tárgya egyedül a tényállítás valódisága, vagy valótlanága. E szempontrendszer alapján a felperes által kifogásolt nyilatkozattételeket illetően megállapítható, hogy a sajtóközlemény a maga egészében azt a tényt állítja, hogy a felperes csökkentette az óvodapedagógusok és a szociális területen dolgozók juttatásait és a részükre fizetett pótlékot már a veszélyhelyzet előtt megszüntették.
- [12] Az alpereseknek azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy e tények valódiak és a veszélyhelyzet előtt már jelentősen csökkent az említett dolgozók jövedelme a felperesnél. Erre a perben nem került sor, e körben az alperesek bizonyítási indítványt sem terjesztettek elő.
- [13] Megjegyezte, a valóság bizonyítása kötelezettsége alóli mentesítést nem eredményezi az alperesek ellenkérelmének azon hivatkozása, hogy a cikk csupán annyit tartalmaz, hogy az óvodapedagógusoknak a megváltozott munkabeosztásuk következményeként csökkenhetett a fizetésük. Az alperesek érvelése szerint a cikk nem tartalmazta, hogy egy sor önkormányzati dolgozó bérét csökkentették. Ezzel szemben egyértelműen tartalmazza a kifogásolt cikk, hogy éves szinten 100.000 Ft-os ruhapénzt és az **(városrész neve)**-pótlékot a felperes megszüntette. A cikk tényként rögzítette a bércsökkentést. A szavak általánosan elfogadott hétköznapi jelentése szerint a bérbe nem kizárólag a fizetés, hanem minden, a munkaviszony fennállása alatt a munkáltatótól kapott juttatást érteni kell.
- [14] Figyelemmel arra, hogy a sajtóközleményeket a maguk egészében kell értékelni, a cikk teljes tartalma tényként tartalmazza az önkormányzati dolgozók jövedelmének csökkentését. Az I. rendű alperes a felperes dolgozóinak jövedelemcsökkenésével valótlan tényt híresztelt, ezért a sajtó-helyreigazítási kérelem megalapozott. Nem osztotta az alperesek védekezését abban sem, hogy a helyreigazító közlemény meghaladja a helyreigazítás kereteit. A helyreigazító közlemény kizárólag a felperesre vonatkozó valótlan tények, így az óvodapedagógusok bérének csökkentésére vonatkozik, mellyel kapcsolatban a perbeli cikk valótlan tényeket állított, ezért a kért sajtóhelyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alpereseket. A sajtóhelyreigazító közlemény célja, hogy egyértelművé tegye a kifogásolt cikket olvasó számára, hogy valótlan tény állítására, híresztelésre, vagy való tények hamis színben feltüntetésére került sor a kifogásolt sajtótermékben. A közlemény 24 órás időtartamban történt megjelentetése sem eltúlzott, mert egy online felületről van szó, melyet az olvasók különböző időpontokban olvasnak, konkrét időszáv nem határozható meg, ezért a közzététel időtartamát 24 órában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [15] Az ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását és a helyreigazító közleményből a „valótlanul híreszteltük, hogy a felperes neve egy sor önkormányzati dolgozó - köztük óvodapedagógusok - bérét csökkentette” szövegrész mellőzését kérték. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontját jelölték meg. Változatlanul fenntartották, hogy a felperes által kifogásolt valótlan tényállítást a cikk nem tartalmaz. Kiemelték, a cikk a **(személy neve)** vezette **(település neve)-n** történtek alapján írja azt, hogy csökkent az óvodai és önkormányzati alkalmazottak fizetése. A felperes esetében arról írt, hogy a megváltozott munkabeosztás következményeként az óvodapedagógusok fizetése csökkenhetett.
- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a II. rendű alperes másodfokú eljárási költségben történő marasztalását kérte a csatolt költségjegyzék alapján.

Az ítéletábra döntésének indokai

- [17] A fellebbezés alaptalan.

- [18] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá a felülbírálat jogkörei közül melynek vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.
- [19] Az alperes a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja mellett a d) pontot is megjelölte, azonban az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörében nem hozott döntést, ilyen jellegű jogszabályt nem alkalmazott. Ezért az ítéletábrán - a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint gyakorolni kért felülbírálati jogkört és a fellebbezés indokait is figyelembe véve - azt kellett vizsgálnia, hogy helyesen jutott-e az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes által sérelmezett cikk tartalmazza-e a fellebbezésben vitatott tényállítást.
- [20] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében a sajtóhelyreigazítási jog tényalapja a valamely médiatartalomban valótlán tény állításával, híresztelésével vagy való tények hamis színben való feltüntetésével okozott sérelem. E jogszabályi rendelkezésből következően a sajtóhelyreigazítás joga a médiában szereplő személyek joga a valótlán tényállítások kiigazítására. E körben is irányadó a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK.12. számú állásfoglalása, miszerint a jogsértés elbírálásánál tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket, összefüggésükben kell vizsgálni. (BDT2020. 4224) Lényeges az is, hogy a közlés jogsértő jellegének megítélésénél jelentősége van annak, hogy ha a kifogásolt közleménynek több lehetséges értelmezése is van, és ebből legalább egy alkalmas a jogsérelem megállapítására, akkor ezen értelmezést kell az érintett szempontjából alapul venni. A méltányos értelmezés elve szerint a közlésben rejlő értelmezési nehézségek hátránya nem terhelhető az érintettre.
- [21] A felperes által sérelmezett közleményt tartalmazó cikk a címe és bevezető bekezdése szerint azokkal az önkormányzatokkal foglalkozik, amelyek az önkormányzati dolgozók - köztük óvodapedagógusok - járandóságát csökkentették. Kétségtelen, a cikkben a felperesre vonatkozó részében a „csökkenhetett”, feltételes módú kifejezés szerepel. E kifejezés azonban a csökkenés okát követően szerepel, amely így a cikk címével összefüggésben nem zárja ki, hogy fizetés csökkentése ne történt volna, annak csupán lehetséges okát jelöli meg feltételesen. Ezért a közlés akként is érthető, hogy a felperes csökkentette az önkormányzati dolgozók, köztük óvodapedagógusok fizetését. Mindezekre figyelemmel - ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - a felperes helyreigazítás iránti igénye alapos volt.
- [22] A kifejtettetekre tekintettel az ítéletábrán az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [23] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) és 499. § (1) bekezdése alapján a II. r. alperes köteles megfizetni a felperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint 2 munkaóra figyelembevételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.
- [24] A II. r. alperes a feleket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján megillető illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték viselésére köteles a Pp. 102. § (1) és 499. § (1) bekezdése alapján.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

. Tolna András sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró